

Hva ligger øverst i bunken av fagstoff?

Vi har spurt **Ingvild Svenkerud Aasen**, psykolog og leder for MS teamet på Hamar, om litteratur og lesevaner.

TEKST

Nina Strand

PUBLISERT 31. januar 2007

PSY
KOL
OGI

– Det er en artikkel om korrelater for alvorlige atferdsvansker hos ungdom. Jeg trenger å sette meg inn i dette i sammenheng med jobben. I bunken for mer «frivillig» lesning ligger en bok om positiv psykologi: *Positive Psychology in Practice* redigert av Linley og Joseph. Jeg er inspirert av positiv psykologi, og sammen med Hilde Nafstad har jeg skrevet et kapittel i denne boka. Som tittelen forteller, dreier den seg om anvendt positiv psykologi. Det som fanger meg ved positiv psykologi, er at den gir meg gode verktøy, og at den legger vekt på det som gjør det godt å være menneske. Den oppfordrer til å trekke frem det som er bra, som en blir glad av og som en kan gjøre mer av. Nyttig allmennmenneskelig tenkning som gjør godt i møte med folk, og bidrar til at jobben blir morsommere.

Hva leser du mest, artikler eller bøker?

– Mest fagartikler. Som student ble jeg jo vant til det. Det blir flest utenlandske tidsskrifter. Av norske leser jeg selvsagt Tidsskriftet, og i tillegg Sykepleien, siden mannen min er sykepleier. Ellers er Internett en viktig kilde til faglig oppdatering for meg. Jeg søker på temaer, og finner aktuelle fagartikler.

Er det en fagbok du savner på norsk?

– Egentlig ikke. Jeg leser gjerne faglitteratur på engelsk, og savner ikke norsk oversettelse.

Mange er redde for at norsk fagspråk skal tape for engelsk - hvordan ser du på det?

– Det er bra at norske fagmiljøer har kontakt med utenlandske miljøer. Jeg ser det ikke som et problem at det utvikles et internasjonalt fagspråk. Når det gjelder formidling av faget til brukere av helsetjenester, er jeg ikke så bekymret for det. I kontakt med klienter

og pasienter er det uansett nødvendig å oversette fagspråk. Psykologien handler om allmennmenneskelige temaer, og vi har språk for dem.

Hva leser du av skjønnlitteratur?

– Det blir mye *chicklit*. Det er lett og underholdende litteratur rettet mot unge, urbane kvinner. Helen Fieldings *Bridget Jones' dagbok* er en prototyp på denne litteraturen. Den handler om kvinner som vil ha alt: mye penger, mye fritid, lekker kropp, mann og barn, karriere. De strever, og bøkene harselerer med kvinnenenes trang til å gape over alt. Jeg liker disse bøkene. De får en til å le, samtidig som en kjenner seg igjen på en litt guffen måte. Jeg bruker skjønnlitteratur omtrent på samme måte som jeg bruker TV. For meg er skjønnlitteratur underholdning og avkobling.

Hva med poesi?

– Nei, jeg leser aldri dikt.

Hva slags lesevaner har du?

I ferier leser jeg gjerne skjønnlitteratur, og lar meg ofte påvirke av avisomtaler eller av venners anbefalinger. Da hender det jeg prøver meg på mer krevende litteratur. Men jeg får faktisk lest en del i hverdagen også, gjerne etter at ungen er lagt. Foran peisen med en god bok, da trives jeg. Siden jeg vanligvis velger lettleste bøker, har jeg overskudd til det. Når det gjelder faglitteratur, er jeg ingen «milsluker», men leser intensivt i nye situasjoner. Nå har jeg byttet jobb, og i den sammenhengen leser jeg mye faglitteratur for å ruste meg for nye oppgaver.

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 44, nummer 2, 2007, side 164

TEKST

Nina Strand, journalist i Tidsskrift for Norsk psykologforening